

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci **žalobce: HAMCO, s.r.o.**, IČ: 476 68 962, se sídlem Olomouc, Blažejské náměstí 97/7, zastoupeného Mgr. Bohdanou Šocovou, advokátkou, se sídlem Olomouc, Kateřinská 107/5, proti **žalované: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **MEDIA BOHEMIA a.s.**, IČ: 267 65 586, se sídlem Praha 2, Koperníkova 794/6, zastoupené JUDr. Olgou Erhartovou, advokátkou, se sídlem Praha 2, Šafaříkova 201/17, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18.11.2015, č. j. RRTV/4418/2015-SPM, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2016, č. j. 8 A 19/2016 – 45-49,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovaná je **povinna zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **4.114 Kč** k rukám jeho zástupkyně advokátky Mgr. Bohdany Šocové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Dosavadní řízení

Žalovaná rozhodnutím ze dne 18. 11. 2015, č. j. RRTV/4418/2015-SPM udělila osobě zúčastněné na řízení (společnosti MEDIA BOHEMIA a.s.) licenci podle § 18 zákona č.

231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů se souborem technických parametrů Zlín 5 88,6 Mhz/100 W pro program Hitradio Orion Morava na dobu 8 let, nejdéle však do 10. října 2025. Nedílnou součást rozhodnutí tvoří příloha č. 1 obsahující programové podmínky, příloha č. 2 obsahující přehled rozhlasových programů přijímatelných na území pokrytém z vysílače Zlín 5 88,6 Mhz/100 W, a příloha č. 3, jejímž předmětem je předpokládaný územní rozsah předmětného vysílače. Časový rozsah vysílání činí 24 hodin denně, územní rozsah vysílání je stanoven dle souboru technických parametrů, kterými jsou: Zlín 5, frekvence 88,6 MHz s výkonem 100 W, souřadnice WGS 84: 17 39 06/ 49 13 32. Dále bylo stanoveno, že program bude šířen regionálně. Základní programovou specifikací je hudebně zábavná informační stanice.

Výrokem II. napadeného rozhodnutí žalovaná zamítla žádost žalobce (společnosti HAMCO, s.r.o.) o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio Haná okruh Olomoucko.

Městský soud v Praze (dále též *„městský soud“*) rozsudkem ze dne 26. 4. 2016, č. j. 8 A 19/2016 – 45 žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

K žalobním námitkám se zabýval především otázkou, jak žalovaná hodnotila naplnění dílčího kritéria podle § 17 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání, jímž měl žalobce prokázat spolupráci se začínajícími umělci a zaměření na region. Ze správního spisu městský soud zjistil, že žalobce dokládl splnění kritéria písemnými podklady o spolupráci s různými subjekty. V části rozhodnutí, v němž se zabývala hodnocením dílčího kritéria *„podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“* však žalovaná konstatovala, že doloženou spolupráci či přehled regionálních umělců postrádá; hodnocení předložených podkladů zde tedy zcela absentuje. Část odůvodnění, podle něhož žalobce konkrétní spolupráci s určitou kapelou nedoložil, se podle názoru městského soudu týká pouze bluesových kapel, nikoli celkové spolupráce se začínajícími umělci. Městský soud uvedl, že žalovaná svůj názor blíže odůvodnila až později, a to v článku III vyjádření k žalobě, to však nemůže nahradit chybějící část odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Podle městského soudu je rozhodnutí žalované v tomto rozsahu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Uvedenou vadu považuje soud za podstatnou tím spíše, že kritérium podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, bylo rozhodujícím kritériem za situace, kdy oba žadatelé dosáhli stejného počtu bodů. Městský soud dále uvedl, že z napadeného rozhodnutí není seznatelné, z jakého důvodu žalovaná zvolila právě toto kritérium jako klíčové. I v tomto smyslu shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

II. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

Žalovaná (dále též *„stěžovatelka“*) rozsudek městského soudu napadla kasační stížností, v níž uplatnila důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. Poukázala na to, že v odůvodnění uvedla, že *„doloženou spolupráci postrádala“*. Z toho logicky vyplývá, že dokumentaci předloženou k danému licenčnímu řízení k žádosti žalobce nepovažovala vůbec za doložení spolupráce se začínajícími umělci

z regionu. Namítla, že městský soud zcela opomenul vzít v úvahu její vysvětlení ve vyjádření k žalobě. Veškeré skutečnosti jsou podle jejího názoru seznatelné z rozhodnutí a z tabulek, které tvořily podklad pro rozhodnutí. Ve vztahu k žádosti proto v rozhodnutí uvedla pouze relevantní skutečnosti. Stěžovatelka má za to, že není povinna opisovat všechny skutečnosti ze žádostí o udělení licence. Dále uvedla, že žalobce k tomuto bodu využil i dobropisy o spolupráci s hudebními tělesy z jiných regionů a ty byly z minulosti. Připomněla, že u hodnocení tohoto kritéria postupovala podle Manuálu postupu Rady o udělení licence k provozování vysílání prostřednictvím vysílačů, podle kterého přezkoumává rovněž aktivity uchazeče v oblasti rozvoje původní tvorby. Poukázala na to, že za předložené programové schéma v tomto kritériu jeden bod udělila, neboť žalobce hodlal do svého programu zařazovat alba a demo snímky hudebních skupin, pokud o to skupiny projeví zájem. Zrušení rozhodnutí považuje stěžovatelka za přepjatě formalistické, neboť její postup lze vyvodit z rozhodnutí a přezkoumat z kontextu věci. Dále podotkla, že totožnou dokumentaci předložil žalobce i v jiném řízení pro jiný region, mohla mít proto jen podpůrný význam, nikoliv však stěžejní k danému licenčnímu řízení.

Podle stěžovatelky dále městský soud chybně dospěl k závěru, že žalobce nedoložil pouze spolupráci s bluesovými kapelami. Stěžovatelka namítla, že žalobce nedoložil spolupráci nejen s umělci v žánru blues, ale též se skupinami, které o zařazení alb a demo snímků projeví zájem na základě programových anotací a nedoložil ani spolupráci s rockovými skupinami. Městský soud rovněž chybně hodnotil význam dílčího kritéria podpory začínajících umělců a její lokalizace na region. Stěžovatelka uvedla, že vždy hodnotí to, jak bude podpora začínajících umělců zaměřena na region vysílání. Městský soud podle stěžovatelky tvrdí, že by měla zvlášť hodnotit podporu začínajících umělců a zvlášť lokalizaci jakýchkoliv umělců na region.

Městský soud proto podle jejího názoru vycházel z mylných úvah, což mohlo výrazně ovlivnit jeho uvažování ve věci. Rozsudek je tak nepřezkoumatelný. Závěrem stěžovatelka namítla, že to, proč se jako ryze odborný správní orgán rozhodla zvolit toto kritérium jako rozhodující, nebylo rozporováno žádnou žalobní námitkou. Městský soud proto rozhodnutí přezkoumal nad jejich rámec.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal na to, že v řízení předložil dokumentaci, konkrétně sdělení F. T. Prim – Brno – moderní trampfolk Brno, sdělení F. F. ze dne 4. 12. 2014, vyjádření Mgr. R. S. za hudební skupinu O5 a Radeček a sdělení pana P. Ch. za hudební skupinu Reflexy (Uherské Hradiště). Vzhledem k tomu, že tyto dokumenty předložil právě k prokázání dílčího kritéria podle § 17 odst. 1 písm. e) zákona provozování o rozhlasového a televizního vysílání, měla se stěžovatelka s nimi zabývat a vyjádřit se k nim. Z rozhodnutí pak není patrné, proč se stěžovatelka s těmito podklady nezabývala. Poukázal na to, že oba uchazeči v licenčním řízení dosáhli stejného počtu bodů. V této situaci v žalovaném rozhodnutí poté zcela chybí jakékoliv odůvodnění, proč bylo jako rozhodující kritérium zvoleno právě kritérium představující podporu začínajících umělců a její lokalizace na region. Poukázal na to, že hodnocení tohoto dílčího kritéria napadl již v žalobě. Volba tohoto kritéria jako klíčového s tím úzce souvisí a je fakticky pod toto kritérium subsumovaná. Je proto toho názoru, že městský soud se touto otázkou zabýval správně. Podotkl, že městský soud je navíc povinen *ex offo* přihlížet k vadám řízení, které by mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Osoba zúčastněná na řízení se ve vyjádření ze dne 15. 8. a 5. 12. 2016 s námitkami uplatněnými v kasační stížností ztotožnila. Stěžovatelka podle ní nepochybila v hodnocení dílčího kritéria podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, žalobce splnění tohoto kritéria fakticky nedoložil. Je proto spravedlivé, pokud to jde k jeho tíži. Taktéž je názoru, že se městský soud nezabýval tím, že žalobce ke spolupráci se začínajícími umělci s vazbou na region předložil dokumenty o spolupráci s kapelami s dvacetiletou historií působení na scéně a navíc mimo daný region. Se stěžovatelkou se ztotožnila rovněž v tom, že je nepřezkoumatelný závěr městského soudu, podle něhož žalobce nedoložil spolupráci pouze s bluesovými kapelami. Tento závěr nemá oporu ve spise ani v rozhodnutí a je založen pouze na domněnce městského soudu. Pokud městský soud stěžovatelce vytkl, že v rozhodnutí neuvedla, proč je dílčí kritérium podpory začínajících umělců rozhodující, přezkoumal žalované rozhodnutí nad rámec žalobních bodů.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

Stěžovatelka ke kasačnímu důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. uplatnila námitky, kterými napadla nepřezkoumatelnost úvah městského soudu. Podle obsahu jimi však městskému soudu vytýká toliko nesprávnost jeho závěrů. Ve skutečnosti tak stěžovatelka k tomuto kasačnímu důvodu uplatnila pouze námitku, v níž městskému soudu vytkla, že se nad rámec žalobních bodů zabýval přezkoumatelností úvah stěžovatelky o určení rozhodujícího kritéria pro udělení licence. V této námitce stěžovatelka městskému soudu vytýká domnělou vadu řízení.

Nejvyšší správní soud se se stěžovatelkou ztotožnil v tom, že jí ustanovení § 17 a ani § 18 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání striktně neukládá, jakou váhu má při hodnocení žádosti o udělení licence přiznat jednotlivým kritériím. I když konečná úvaha v tomto smyslu nepochybně záleží právě na stěžovatelce, musí být přesto dostatečně odůvodněna. Nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí je totiž důvodem pro zrušení rozhodnutí pro vady řízení (srov. § 78 odst. 1 s. ř. s.) a to i *ex officio* bez jednání [srov. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] Městský soud proto nepochybil, pokud nad rámec žalobních námitek *ex officio* vyslovil, že ke stěžovatelčině volbě rozhodujícího kritéria pro udělení licence v rozhodnutí postrádá relevantní důvody.

Kasačním důvodem podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. se poté Nejvyšší správní soud zabýval taktéž v rozsahu, v jakém je povinen se kasační stížnosti zabývat *ex officio* (srov. § 109 odst. 4 s. ř. s.) Shledal přitom, že rozsudek městského soudu splňuje formální náležitosti, obsahuje výrok, odůvodnění a poučení o opravném prostředku. Odůvodnění je v souladu s výrokem, je z něj patrné, jak městský soud o věci uvážil. Jako celek je tedy napadený rozsudek srozumitelný a není nepřezkoumatelný. Nejvyšší správní soud dále ze spisu nezjsitil žádnou vadu, která by měla za následek nezákonnost rozsudku. Kasační stížnost v této části není důvodná.

Zbývající námitky, jimiž stěžovatelka napadá závěry městského soudu, podřadil Nejvyšší správní soud ke kasačnímu důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 6. 8. 2010, č. j. 7 As 32/2010 – 243 ve skutkově obdobné věci formuloval základní východiska, které je stěžovatelka v licenčním řízení povinna respektovat. Uvedl zde, že *„pokud stěžovatelka zahájí licenční řízení, jehož výsledkem je udělení licence jednomu z účastníků licenčního řízení, je při výběru nejlepšího žadatele povinna postupovat podle zákonem striktně stanovených pravidel, přičemž výběr nejlepšího žadatele je povinna řádně a přesvědčivě odůvodnit. Stanoví-li zákon v § 17 uvozeném slovy skutečnosti významné pro rozhodování o žádostech o udělení licencí, které skutečnosti stěžovatelka při rozhodování o udělení licencí hodnotí, nelze dospět k jinému závěru, než že v licenčním řízení může zvítězit pouze ten žadatel, který uvedené skutečnosti naplní v míře vyšší než žadatelé neúspěšní.“* V citovaném rozsudku rovněž zdůraznil klíčovou úlohu odůvodnění rozhodnutí o udělení licence. Poukázal na to, že v jiném (dřívějším) rozsudku ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005 - 298 uvedl, že *"z charakteristiky odůvodnění uvedené v § 18 odst. 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání vyplývá požadavek, že odůvodnění musí být natolik podrobné, aby z něj bylo zřejmé, jak které kritérium naplnil jeden každý z účastníků, jak jej lze hodnotit z hlediska naplnění všech kritérií a teprve z tohoto hodnocení může vyplynout, proč stěžovatel udělil licenci některému z účastníků a proč zamítl žádost ostatních.“*

Stěžovatelka v žalovaném rozhodnutí poukázala na hlavní kritéria, která je v řízení o udělení licence povinna hodnotit podle ustanovení § 17 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Jednotlivá kritéria dále upřesnila dílčími kritérii na základě vlastního vnitřního předpisu, který nazvala *„Manuál postupu rozhodování Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů podle zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání“*. Stěžovatelka tak naplnění kritéria *„přínos uchazeče pro rozvoj původní tvorby“* podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání hodnotí z hlediska splnění těchto dílčích kritérií:

- vlastní autorské pořady a jejich obsah,
- podpora začínajících umělců a její lokalizace na region,
- podpora kulturních akcí a její způsob.

Stěžovatelka v rámci tohoto kritéria udělila osobě zúčastněné na řízení počet 6 bodů: 2 body za zařazení programů vlastní původní tvorby, 2 body za podporu ve vysílání regionálním kulturním spolkům, mladým a začínajícím umělcům, hudebním skupinám a interpretům, kteří žijí a tvoří v této lokalitě a 2 body za podporu kulturních akcí.

U totožného kritéria ovšem udělila žalobci celkem 5 bodů: 2 body za zařazení programů vlastní původní tvorby, 1 bod za naplnění kritéria podpory začínajících umělců a její lokalizace na region a 2 body za naplnění kritéria podpory kulturních akcí.

Mezi oběma žadateli se tedy odlišuje bodové ohodnocení dílčího kritéria *„podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“*.

U osoby zúčastněné na řízení stěžovatelka uvedla, že *„podporu ve vysílání své stanice plánuje žadatel poskytnout regionálním kulturním spolkům, mladým a začínajícím umělcům, hudebním skupinám a interpretům, kteří žijí a tvoří v této lokalitě. Ohledně způsobu podpory žadatel uvedl, že bude spočívat ve vysílání určité tvorby hudebních interpretů a mediální podpory hudebních festivalů, kde jsou zastoupeni i začínající umělci, např. skupiny Mistake a Fish and Fish (s těmito skupinami byla do spisu doložena předjednaná spolupráce).“*

U žalobce stěžovatelka v této části konstatovala, že *„Radio Haná Olomoucko bude po vzájemné dohodě do svého programu zařazovat alba a demo snímky hudebních skupin, pokud ty o to projeví zájem na základě programových anotací. Rocková hudba je prakticky rozšířena mladými začínajícími skupinami po celém území České republiky. Archiv rádia obsahuje již několik set hudebních alb českých rockových skupin s původní tvorbou. Do programu budou zařazovány také bluesové kapely, o které v současné době vzrůstá zájem posluchačů (nedoloženo konkrétní spoluprací s určitou kapelou, z programového schématu ale lze usoudit, že s touto podporou se přímo počítá)“*.

Jakkoliv žadatelé svůj přístup k tomuto dílčímu kritériu vyjádřili odlišnými slovy, oba podle názoru Nejvyššího správního soudu v zásadě shodně deklarovali podporu mladým a začínajícím umělcům.

Osoba zúčastněná na řízení svůj postoj podpořila potvrzeními kapely Mistake (potvrzení o budoucí spolupráci pochází ze dne 7. 7. 2015, původ kapely má být z Holešova, Zlínský kraj) a kapely Fish and Fish (potvrzení pochází ze dne 30. 6. 2015, kapela má být původem z Rožnova pod Radhoštěm).

Žalobce spolupráci s umělci doložil listinou s poděkováním od skupiny Reflexy (z přípisu P. Ch. vyplývá, že skupina pochází z Uherského Hradiště, Zlínský kraj, poděkování za podporu a hraní dle obsahu zřejmě pochází ze závěru roku 2014, neboť skupina bilancuje rok 2014 a formuluje plány kapely na rok 2015). Dále žalobce doložil přípis od F. F. (poděkování za hraní jeho písní ve vysílání je datováno dnem 4. 12. 2014); zmíněný interpret zde uvádí, že pochází z Vlachovic, Zlínský kraj. Žalobce taktéž doložil i nedatované přípisy potvrzující spolupráci s dalšími umělci – od skupiny F. T. PRIM – moderní tramp folk Brno a od skupiny O5 a Radeček.

Dle odůvodnění žalovaného rozhodnutí má stěžovatelka za to, že potvrzením o budoucí spolupráci se dvěma kapelami se vztahem k regionu osoba zúčastněná na řízení dílčí kritérium podpory začínajících umělců prokázala a udělila jí proto plný počet bodů (2).

Hodnocení podkladů o spolupráci žalobce se čtyřmi kapelami však stěžovatelka neprovedla vůbec. V žalovaném rozhodnutí chybí hodnocení zcela, v hodnotící tabulce (založené ve správním spisu) k tomu stěžovatelka uvedla pouze tolik, že má tuto spolupráci *„za doloženou jen částečně, pouze spolupracemi z minulosti, ne regionální interpreti“*.

Nejedná se přitom o skutečnosti, které by k tomuto dílčímu kritériu neměly vůbec žádný vztah. 2 interpreti ze 4, se kterými žalobce navázal spolupráci, pochází přímo ze Zlínského kraje. Jedná se o skupinu Reflexy a o interpreta F. F. Pokud stěžovatelka později

tvrdila, že spolupráci se skupinou Reflexy nezohlednila, neboť ta se neřadí mezi začínající kapely, není z rozhodnutí zřejmé ani to, podle jakých kritériích posuzuje, zda je interpret z jejího pohledu stále ještě začínající. Zatímco v případě osoby zúčastněné na řízení tak má stěžovatelka (bez bližšího zdůvodnění) za to, že skupiny Mistake a Fish and Fish představují začínající kapely, interpreta F. F. přitom vůbec nehodnotila. Z rozhodnutí taktéž nevyplývá, jak hodnotila spolupráci žalobce se skupinou O5 a Radeček a Trampfolk Brno, o nichž ze spisu bližší informace nevyplývají.

Obdobně ze žalovaného rozhodnutí a ani ze spisu nevyplývá, proč mělo být žalobci k tíži, že podklady o spolupráci s uvedenými interprety pocházejí z minulosti. Stěžovatelka vyhlásila licenční řízení zjevně v první polovině roku 2015 s termínem doručení přihlášek do 15. 7. 2015. Uvedená prohlášení interpretů jsou datována z roku 2014, u skupiny Reflexy a interpreta F. F. nepochybně pocházejí ze závěru tohoto kalendářního roku, což jen nepatrně předchází termínu vyhlášení licenčního řízení. V těchto prohlášeních navíc interpreti potvrzují, že žalobce jim podporu skutečně poskytl. Obecně tak podle názoru Nejvyššího správního soudu není důvod domnívat se, že by žalobce neposkytl podporu do budoucna taktéž dalším začínajícím kapelám, či že by podporu stávajících umělců omezil. Ostatně stěžovatelka sama (bez bližšího hodnocení a dokazování) přijala a dále poukazuje na tvrzení žalobce, že jeho archiv již obsahuje řadu skladeb s původní tvorbou.

Nejvyšší správní soud je ve shodě s městským soudem toho názoru, že takové odůvodnění je zcela nedostačující, neboť z něj není patrné, jakým směrem se úvaha stěžovatelky ubírala a zda vůbec byla učiněna na základě souměřitelných kritérií. Jestliže stěžovatelka bez bližšího odůvodnění vyhodnotila dílčí kritérium podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání v neprospěch žalobce, trpí v této části žalované rozhodnutí vadou způsobující jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Při komplexním posouzení obou žádostí totiž ve prospěch osoby zúčastněné na řízení převážila právě její vazba na kapely z regionu Zlínského kraje s tím, že stěžovatelka u žalobce takto doloženou spolupráci či přehled regionálních umělců postrádala. Pokud tedy stěžovatelka nevyložila, proč nezohlednila podklady o spolupráci s interprety, které k žádosti předložil žalobce, logicky neobstojí její rozhodnutí o udělení licence, založené právě na vzájemném srovnání toho, jak žadatelé splnili kritérium podle § 17 odst. 1 písm. e) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Ze všech výše uvedených důvodů se Nejvyšší správní soud zcela ztotožnil s městským soudem a naopak se neztotožnil se žádnou z námitek stěžovatelky. V souladu s ustanovením § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* proto kasační stížnost zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Procesně úspěšný žalobce učinil v řízení o kasační stížnosti toliko písemné vyjádření dne 25. 8. 2016, v řízení ho zastupovala advokátka Mgr. Bohdana Šocová. Nejvyšší správní soud mu proto přiznal náhradu nákladů v odměně advokátky za jeden úkon právní služby podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif ve výši 3100 Kč (srov. ustanovení § 7 a § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu) a v paušální náhradě hotových výdajů advokátky v částce 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Advokátka je plátkyní daně z přidané hodnoty, náhrada nákladů se proto zvyšuje o částku této daně ve výši 714 Kč. Celkem Nejvyšší správní soud žalobci přiznal na náhradě nákladů částku ve výši 4114 Kč, která je splatná k rukám jeho advokátky ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Osoba zúčastněná na řízení požádala přiznání náhrady nákladů. Nejvyšší správní soud však osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil. Ve skutečnosti, že osoba zúčastněná na řízení využila svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti poté Nejvyšší správní soud neshledal ani jiný důvod hodný zvláštního zřetele, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 5 s. ř. s.)

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně dne 26. dubna 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu